

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011549
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011549.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obž. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, O. O., nar. XX.XX.XXXX a W. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného V. Q., W. N. a O. O. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.8.2020, sp. zn. 15Tk/2/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných V. Q., nar. XX.X.XXXX, W. N., nar. XX.XX.XXXX a O. O., nar. X.X.XXXX, zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 27.8.2020, sp. zn. 15Tk/2/2020, bolo rozhodnuté takto:

„Obžalovaní: V. Q., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

O. O., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce,

W. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom ul. V. K. č. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

Obvinení V. Q., W. N., Mgr. W. T. (trestne stíhaná v samostatnom konaní pod ČVS: PPZ-64/NKA-ZA2-2020), O. O., W. E. (trestne stíhaný v samostatnom konaní) a T. B. (trestne stíhaný v samostatnom konaní), sa od presne nezistenej doby roku 2014 ako členovia organizovanej skupiny, v rozpore so zákonom zaoberali výrobou, prechovávaním, a obchodovaním s omamnými a psychotropnými látkami, a to najmä metamfetamínom na území Trnavského kraja, pričom u nich došlo k delbe úloh tak, že obvinený V. Q. ako hlavný organizátor zabezpečoval hlavne spoločne s obvinenou Mgr. W. T. prekurzory, teda lieky s obsahom efedrínu, ktoré zabezpečovali z viacerých zdrojov najmä z Poľskej republiky, pomôcky a ďalšie komponenty potrebné na výrobu metamfetamínu, teda červený fosfor z Českej republiky, banky, jód a kyselinu fosforečnú zo spoločnosti mikroChem trade spol. s r. o. Pezinok, po zabezpečení týchto látok obvinený V. Q. sám alebo za pomoci presne nezistených osôb na rôznych odľahlejších chatách vyrobil metamfetamín, zabezpečil jeho prevoz do Trnavy, kde ho predával W. K., I. T., V. M., I. F., ako aj obvinenej W. N., ktorá ho ďalej distribuovala buď sama v meste Trnava osobám M. N., V. M., I. G., G. Y., W. M., F. Q., J. V. alebo cestou svojich dilerov, teda obvinených O. O., W. E. a T. B., ktorí metamfetamín po prevzatí ďalej distribuovali menším dilerom a konečným spotrebiteľom, za čo mali províziu z predaja drog, obvinený O. O. predával I. G., B. O., G. Y., W. M., F. Q., obvinený W. E. predával M. N., G. J., W. O., W. Q., obvinený T. B. predával W. Z., R. M. J., O. B. a Mgr. B. V., a to až do času 04.55 hod. dňa 16.09.2019, kedy na základe príkazov na domové prehliadky vydaných Okresným súdom Trnava a na základe príkazov vyšetrovateľa na prehliadky iných priestorov a pozemkov boli vykonané

domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov, počas ktorých boli zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod číslom PPZKEU-BA-EXP-2019/11646, ide v prípade látok zaistených:

u W. N. počas domovej prehliadky v G. na ul. K. č. XXX/XX, v predloženej zatavenej injekčnej striekačke béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 22 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s koncentráciou 46,2% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s obsahom 10 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy; v predloženej zatavenej injekčnej striekačke béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 60 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s koncentráciou 50,0% s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s obsahom 30 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy; predložené vrečko obsahovalo biely hrudkovitý materiál s hmotnosťou 2.418 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s priemernou koncentráciou 49,7% hmotnostných, obsahujúci 1.202 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá minimálne 40 bežných jednotlivých dávok drogy; a počas obhliadky miesta činu v G. na ul. K. č. XXX/XX, plastové vrečko zabalené v bielej látke obsahovalo žltohnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 50,146 g, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 37,8% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 18.955 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 474 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré prechovávala W. N.,

u W. E. počas domovej prehliadky v Z. N. na ul. B. č. XXXX/XX, plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce hnedý vlhký kryštalický materiál s hmotnosťou 2.109 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 50,6% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 1.067 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 27 bežným jednotlivým dávkam drogy,

u T. B. počas domovej prehliadky vo vinohradníckom domčeku v M. č. XXXX, v červenej drevenej figúrke konope s hmotnosťou 1.253 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,3% hmotnostných, obsahujúce 104 mg THC, čo zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy; v zatavenej injekčnej striekačke kryštalický materiál s hmotnosťou 211 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 45,3% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 96 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy; dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom žltohnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 62 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 49,2% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 31 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy;

pri domovej prehliadke vo O. F. W. v M. na ul. Dr. H. č. XXXX/XX, konope s hmotnosťou 270 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,4%, obsahujúce 39 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy; plastové vrečko s konope s hmotnosťou 37,95 g a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 11,3% hmotnostných, obsahujúce 4.288 mg THC, čo zodpovedá minimálne 143 bežným jednotlivým dávkam drogy;

pri domovej prehliadke v M. na ul. W. č. XXXX/XX, plastové vrečko s konope s hmotnosťou 1.128 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,9% hmotnostných, obsahujúce 100 mg THC, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy; konope s hmotnosťou 182 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,7% hmotnostných, obsahujúce 18 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy;

pri prehliadke osobného motorového vozidla Seat Ibiza EČ: SE-526DD, v červenej drvenej figúrke konope s hmotnosťou 252 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,0% hmotnostných, obsahujúce 30 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy;

u V. Q. počas domovej prehliadky v E. na ul. Z. XXXX/X, v uzatvárateľnom kovovom príviesku bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, a na predloženej striebornej digitálnej váhe bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, pričom najmenej trikrát obvinený V. Q. vyrobil metamfetamín tak, že

od presne nezisteného dňa najmenej však od 11.09.2017 do 19.10.2018 v G. na ul. O. č. XX, v byte číslo XX, na druhom poschodí vyrábala v jednej izbe metamfetamín, pričom následne vykonaným znaleckým skúmaním vecí vydaných majiteľkou bytu Ing. N. O. PhD., podľa znaleckého posudku ČES:PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/908 bolo zistené, že na 5 ks znečistených papierových vreckovkách bola zistená prítomnosť metamfetamínu a pseudoefedrínu, v 2 ks tabletiiek bola zistená prítomnosť účinnej látky zolpidem, na predloženej horáku s nápisom „Profesional Torch Lichter“ boli zistené stopy metamfetamínu a na čiernych digitálnych váhach SATRUE S-H1000, max. 1.000g, boli zistené stopy metamfetamínu a pseudoefedrínu,

od dňa 01.04.2019 do 04.04.2019 na chate N. v rekreačnej oblasti Z., okr. I. W. nad O. za pomoci ďalších osôb vyrábala metamfetamín, pričom počas pobytu na chate obvinený V. Q. dňa 03.04. 2019 vybavoval od obvinenej Mgr. W. T. 2 kg červeného fosforu, ktorá mu ho mala zabezpečiť zo spoločnosti mikroChem trade spol. s r. o. Pezinok a v ten istý deň vo večerných hodinách bol obvinený V. Q. na motorovom vozidle zn. BMW striebornej farby, EČ TT-929HF, ktoré mal zapožičané od obvinenej W. N., spoločne s týmito ďalšími osobami v Českej republike, v Českom Tešíne za účelom kúpy červeného fosforu potrebného pri výrobe metamfetamínu, pričom po výrobe metamfetamínu dňa 04.04.2019 v čase okolo 12.00 hod. sa obvinený V. Q. spoločne s týmito ďalšími osobami priviezli do Trnavy, kde v mieste prechodného pobytu obvineného V. Q. v G. na ul. N. č. XX, vyložili veci potrebné na výrobu metamfetamínu, ako aj samotný metamfetamín, a

od dňa 10.04.2019 do dňa 13.04.2019 na chalupe u V. v G. v časti O. N., s pomocou ďalšej osoby vyrábala metamfetamín, pričom následne vykonanou obhliadkou miesta činu boli zaistené stopy, kde následným vykonaným znaleckým skúmaním pod ČES:PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/5202 bolo zistené, že na steroch z 2 ks 0.2 dcl fľašiach Borovička Koniferum, na nerezovej miske, na antikorovej miske, na hrnci z konferenčného stolíka, na skle dverí, z kryštalického materiálu s hmotnosťou 11 mg, na úlomku bielej látky a na úlomkoch taniera sa nachádzali stopy metamfetamínu a THC, efedrínu, pseudoefedrínu, diazepamu a chloridu sodného, pričom podľa znaleckého posudku efedrín a pseudoefedrín sú surovinami (prekurzormi) pri príprave metamfetamínu a ich prítomnosť vo vzorkách môže byť spôsobená nedokonalou urobenou syntézou, a zároveň

obvinený V. Q. si na nezistenom mieste a v presne nezistenom čase zadovážal a v rozpore so zákonom po istú dobu prechovával psychotropnú látku - metamfetamín, ktorý odovzdal na nezistenom mieste do dňa 16.07.2019 do 12:18 hod. I. T., kedy bola v G., na ulici T. X, v priestoroch Vinárstva Pegas, na základe príkazu vyšetrovateľa so súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry v Trnave vykonaná prehliadka iných priestorov a pozemkov, kde v dámskej čiernej kabelke bola okrem iného zaistená cigaretová krabička s obsahom 3 ks mikrotékových sáčkov s hnedou kryštalickou látkou ako stopa č. 5, ktoré jednotlivé sáčky podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/8981 obsahovali: sáčik označený ako vrecko A - kryštalický materiál s hmotnosťou 7.455 gramu s priemernou koncentráciou 75,0 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúci 5.591 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 140 bežných jednotlivých dávkam drogy, sáčik označený ako vrecko B - kryštalický materiál s hmotnosťou 7.299 g s priemernou koncentráciou 73,7 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúci 5.379 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 134 bežným jednotlivým dávkam drogy, sáčik označený ako vrecko C-kryštalický materiál s hmotnosťou 7.530 g s priemernou koncentráciou 69,8 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúci 5.256 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 131 bežným jednotlivým dávkam drogy,

pričom Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do II. skupiny psychotropných látok,

rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do I. skupiny psychotropných látok,

zolpiden je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do III. skupiny psychotropných látok,

kokaín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.“

teda

neoprávnene vyrobili, zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, organizovanou skupinou a na viacerých osobách,

čím spáchali

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona, za to sa odsudzujú

obžalovaný V. Q.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - otvárateľný kovový privesok a digitálna váha striebornej farby. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jeho bydliska, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jeho bydliska s výnimkou pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

obžalovaná W. N., rod. N.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ súd obžalovanej ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí - plastová injekčná striekačka 2ml, plastová injekčná striekačka 10 ml, plastová injekčná striekačka 20 ml, PVC vrečko s tlakovým uzáverom, 3 ks digitálnych váh zn. ROHS, 1 ks sklenená fajka s nápisom OIL. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia finančnej hotovosti vo výške 820,- EUR. Podľa § 60 ods. 5 sa vlastníkom prepadnutých vecí a prepadnutej hotovosti stáva štát. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jej bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jej bydliska, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jej bydliska s výnimkou pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

obžalovaný O. O.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 5, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/37/2020 zo dňa 16.06.2020, ktorý vo vzťahu k obžalovanému nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jeho bydliska, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jeho bydliska s výnimkou pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.“

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie proti výroku o treste všetci traja obžalovaní. Obžalovaný O. odôvodnil odvolanie tým, že (citácia):

„Súd pri stanovení výšky trestnej sadzby postupoval spôsobom postupnej aplikácie ustanovenia § 38 Tr.zák., následne § 41 ods. 2 Tr.zák. a v prípade splnenia podmienok aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 a 4 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku je zjavné, že súd pristúpil najprv k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák., t.j. k navýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o 1 a následne k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3. Samotný zákon nestanovuje, či je potrebné aplikovať najprv ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. a až potom ustanovenie § 38 ods. 5 Tr.zák. alebo naopak. Na tomto mieste si dovoľím poukázať na rozdiel v prípade, ak je ako prvé použité ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. a kedy je ako prvé použité ustanovenie § 38 ods. 5 Tr.zák. Ak ako prvé použijem pri trestnej sadzbe 10-15 rokov ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák., znižuje sa mi horná hranica trestnej sadzby (5 rokov:1/3) na 13 rokov a 4 mesiace (160 mesiacov). Z takto upravenej trestnej sadzby následne s použitím ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák. zvýšim dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/2 (3 roky a 4 mesiace:1/2) na 11 rokov a 8 mesiacov. Pri určení výmery konkrétneho trestu tak vychádzam z trestnej sadzby 11 rokov 8 mesiacov až 13 rokov 4 mesiace, pričom hornú hranicu trestnej sadzby následne upravujem v zmysle asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. (11 rokov a 8 mesiacov až 18 rokov a 3 mesiace a 10 dní). V prípade, ak by som ako prvé použil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr.zák., navýšila by sa mi dolná hranica trestnej sadzby na 12 rokov a 6 mesiacov a následne by sa mi znížila horná hranica trestnej sadzby na 14 rokov a 2 mesiace, pričom hornú hranicu trestnej sadzby by som následne upravil v zmysle asperačnej zásady (12 rokov a 6 mesiacov až 18 rokov a 10 mesiacov a 10 dní). Vzhľadom na uvedené je pre páchatela priaznivejšie, ak súd najprv aplikuje ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. a až následne ustanovenie § 38 ods. 5 Tr.zák., nakoľko takýto postup je pre páchatela priaznivejší, čo však konkrétnom prípade súd nespravil a navýšil mi dolnú hranicu trestnej sadzby na 12 rokov a 6 mesiacov, pričom v prípade, ak by došlo najprv k aplikácii § 38 ods. 3 Tr.zák., bolo by možné ukladať trest na spodnej hranici trestnej sadzby 11 rokov a 8 mesiacov. Pokiaľ sa týka podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák., tieto z môjho pohľadu splnené neboli. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku bolo dôvodom pre aplikáciu predmetného ustanovenia opätovné spáchanie zločinu, pričom súd poukázal na moje odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Hodonín, sp.zn. 1T/51/2013 a následne na moje odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020. Vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Hodonín je potrebné konštatovať, že predmetné odsúdenie mi bolo uznesením Okresného súdu Hodonín, sp.zn., 15T/77/2013 zahladené, čo nakoniec nesoroval ani súd prvého stupňa. Podľa § 93 ods. 1 Tr.zák. sa na mňa preto hľadí, ako keby som rozsudkom Okresného súdu Hodonín nebol odsúdený, pričom je z môjho pohľadu nesprávny názor vyslovený súdom prvého stupňa, že zahľadenie odsúdenia nemá na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák. vplyv, pretože v čase zahľadenia odsúdenia bol prejednávaný skutok dokonaný. V čase rozhodovania o treste, resp. v čase aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5. Tr.zák. bolo uznesenie Okresného súdu Hodonín o zahlodení odsúdenia právoplatné a vykonateľné, pričom týmto stavom bol súd prvého stupňa viazaný. Dokonanie skutku, ktorý bol predmetom obžaloby nemá vplyv na účinky zahlodenia odsúdenia vo vzťahu k stanoveniu trestnej sadzby, resp. určeniu konkrétneho trestu. Zahlodenie odsúdenia a s tým spojené účinky v prospech páchatela by sa tak minulo svojmu účelu. K trestu uloženému mi rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 pre spáchanie zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. mi bol napadnutým rozsudkom ukladaný súhrnný trest, pričom napadnutým rozsudkom bol rozsudok Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušený. Vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu a splnenie podmienok pre aplikáciu tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. nebolo podľa môjho názoru primerané aplikovať vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 ustanovenie § 38 ods. 5 Tr.zák., nakoľko aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák. spolu s ustanovením § 41 ods. 2 Tr.zák. dochádza

dvakrát k pričítaniu tej istej okolnosti spočívajúcej v opakovanom spáchaní zločinu a teda k navýšeniu tak dolnej ako aj hornej hranici trestnej sadzby. Neprimeranosť sa javí byť o to podstatnejšia, ak som sa v konaní na Okresnom súde Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 ako aj v tomto konaní k spáchaniu trestnej činnosti priznal a skutok oľutoval. Bez aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák. by súd rozhodol o uložení trestu v sadzbe pri dolnej hranici trestnej sadzby 10 rokov, nie 12 rokov a 6 mesiacov. Pokiaľ sa týka ustanovenia § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, k použitiu predmetného ustanovenia pristúpil súd v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 6T/37/2020. Trest uložený mi rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 bol v zmysle § 42 ods. 1 Tr.zák. zrušený, to však nemení nič na skutočnosti, že súd mohol aj v tomto konaní aplikovať ustanovenie § 39 Tr.zák. a znížiť mi trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nakoľko v oboch prípadoch zbíhajúcej sa trestnej činnosti som urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.zák. V stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. Tpj 55/2016 sice otázka, či možno pri zbíhajúcej sa trestnej činnosti v prípade ukladania súhrnného trestu použiť ustanovenie § 39 Tr.zák. pre každý zo zbíhajúcich trestných činov riešená nebola, nie je však vylúčená, keďže je v môj prospech. Vyhlásenie o vine v konaní pred súdom malo byť s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zohľadnené a súd mohol pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr.zák. a znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby až o 1/3. Odôvodnenie súdu o mojej trestnej minulosti je neopodstatnené, vzhľadom na skutočnosť, že v prípade odsúdenia vedeného v odpise registra trestov pod poradovým číslom 5 a 6 sa na mňa hľadí ako keby som nebol odsúdený, rovnako tak v prípade môjho zahladeného odsúdenia Okresným súdom Hodonín. Navyše je nutné uviesť, že Okresný súd Trnava v konaní, sp.zn. 6T/37/2020 na moju údajnú trestnú minulosť neprihliadal, ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr.zák. použil a znížil tak dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom v tom čase ešte ani nebolo zahladené moje odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Hodonín. V tomto konaní som sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Hodonín bolo zahladené, čím sa na mňa hľadí ako keby som nebol odsúdený a vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 mi súd ukladal súhrnný trest (na základe čoho bol súd povinný zaoberať sa okolnosťami, pre ktoré mi bol v konaní na Okresnom súde Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby). Som preto toho názoru, že v tomto konaní boli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr.zák. a pre uloženie trestu na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby. Pre výkon trestu odňatia slobody ma súd zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Doposiaľ vykonávam trest uložený mi rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 v ústave so stredným stupňom stráženia. K otázke zaradenia do ústavu na výkon trestu sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyjadril veľmi stručne, uviedol, že som recidivista a preto nie je priestor na úvahu o zaradení do iného ako ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Samotné zdôvodnenie súdu je nepostačujúce a nedáva jasnú odpoveď, prečo by som nemohol vykonávať prípadný uložený trest v ústave so stredným stupňom stráženia, t.j. tak ako vykonávam trest uložený mi rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020. Podľa ustanovenia § 48 Tr.zák. sa páchatelia obzvlášť závažného zločinu zaradujú pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, avšak v zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia súd môže zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, ak má vzhľadom na povahu trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Ustanovenie § 48 ods. 4 Tr.zák. však zároveň stanovuje, že do ústavu na výkon trestu s minimálnym a stredným stupňom stráženia nemožno zaradiť páchatela obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov. S poukazom na predchádzajúcu vetu preto nie je vylúčené, aby ma súd zaradil na výkon trestu uloženého v tomto konaní do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd videl prekážku zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s iným ako maximálnym stupňom stráženia iba z dôvodu páchania trestnej činnosti v minulosti. Je však nutné poznamenať (analogicky aj s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák.), že v prípadoch odsúdenia pod bodom 2,3 a 4 v odpise registra trestov som bol odsúdený za spáchanie prečinov v období rokov 2003-2005, za ktoré mi bol uložený podmienený trest odňatia slobody, odsúdenia pod bodom 5 a 6 odpisu registra trestov nemožno vziať do úvahy, nakoľko sa na mňa hľadí, ako by som nebol odsúdený. Na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Hodonín takisto nemožno v tomto konaní prihliadať, nakoľko z dôvodu zahľadania odsúdenia sa na mňa hľadí, ako by som nebol odsúdený. V neposlednom rade trest uložený mi napadnutým rozsudkom je vo vzťahu k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 6T/37/2020 trestom súhrnným a výrok o treste bol napadnutým rozsudkom zrušený. Pri otázke zaradenia do ústavu na výkon trestu preto mohol súd rozhodnúť o mojom zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko som sa k oboj zbiehajúcim trestným činnostiam priznal a bolo možné ma v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ponechať. Zároveň som toho názoru,

že ponechaním v ústave so stredným stupňom stráženia bude lepšie zaručená moja náprava, pretože budem mať možnosť mať osobný kontakt s mojou rodinou a najmä budem môcť byť zaradený na výkon práce aj mimo ústavu, čo mi umožní sa lepšie zaradiť do spoločnosti po vykonaní uloženého trestu. Vzhľadom na uloženie neprimeraného trestu a porušenie ustanovenia Trestného zákona navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd postupom podľa §§ 321 ods. 1 písm. d), e), 322 ods. 3 Tr.por. z r u š i l rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 27.08.2020, sp.zn. 15Tk/2/2020 a rozhodol sám vo veci tak, že mi zníži trest uložený napadnutým rozsudkom a zaradí ma pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.“

Obžalovaná N. odôvodnila svoje odvolanie tým, že (citácia):

„V zmysle § 34 ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej tiež ako „TZ“): „Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.“ V zmysle § 34 ods. 4 TZ: „Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok zavinenie pohnútku, prifažujúce okolnosti, pofahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní slobodne, vážne a zrozumiteľne vyhlásila, že skutok kladený jej za vinu spáchala a jeho spáchanie úprimne oľutovala. Uvedené vyhlásenie, nakoľko o ňom nemal pochybnosti ani konajúci súd, bolo konajúcim súdom prijaté. Okrem uvedeného sa obžalovaná od počiatku trestného stíhania k spáchaniu skutku priznávala, čoho následkom významne prispela k jeho vyšetreniu a objasneniu. V trestnej veci obžalovanej prevažuje pomer pofahčujúcich okolností nad prifažujúcimi. V odôvodnení napádaného rozsudku, súd u obžalovanej konštatuje existenciu jednej pofahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. So záverom súdu nesúhlasíme a máme za to, že u obžalovanej je daná existencia pofahčujúcej okolnosti aj podľa § 37 písm. j) teda, „že obžalovaný viedol pre spáchaním činu riadny život“. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku sám uvádza: „že sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená, (pozn. pokiaľ ide o rozhodnutie pred 1.01.2013 s poukazom na § 7b ods. 2 Trestného zákona). Tu si dovoľujeme uviesť, že nám nie je zrejmé, z akého dôvodu súd nepremietol do výroku o uložení trestu aj pofahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l). Trváme na tom, že u obžalovanej prevažuje pomer pofahčujúcich k prifažujúcim okolnostiam 2:0. Súd v odôvodnení napádaného rozsudku uvádza, že vychádzajú z ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona súd aplikuje § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a obžalovanej ukladá trest odňatia slobody znížený pod spodnú hranicu upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o tri roky a štyri mesiace, teda trest odňatia slobody vo výmere o (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, čím využil celý rozsah možného zníženia dolnej hranice zákonom upravenej trestnej sadzby o celú 1/3. Súd sa nestotožnil s názorom obhajoby, že je priestor na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, s čím obžalovaná zásadne nesúhlasí. Obžalovaná je matkou troch maloletých detí, pričom jedno z maloletých detí trpí vážnou diagnózou G800 Spastická tetraplegická detská mozgová obrna. Nástupom obžalovanej do výkonu väzby, t. j. odlúčením obžalovanej od maloletého sa zdravotný stav maloletého výrazne zhoršil. Obžalovaná, ako matka maloletých detí pred vzatím do väzby riadne zabezpečovala starostlivosť o maloleté deti. Skutočnosť, že sa obvinený riadne stará o početnú rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná, sa môže považovať za mimoriadne pomery páchatel'a. Ak sú pritom splnené aj ďalšie podmienky uvedené v ustanovení § 39 TZ, trest odňatia slobody možno znížiť pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. (R35/1963, R 52/1967). Obžalovaná bola napádaným rozsudkom zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, t. j. obžalovaná si bude trest odňatia slobody vykonávať v Ústave na výkon trestu Leopoldov. So zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia obžalovaná nesúhlasí a navrhuje, aby bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 48 ods. 2 TZ : „ Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí. ako keby nebol odsúdený. Podľa § 48 ods. 3 TZ : „Do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd a) páchatel'a, ktorému uložil trest odňatia slobody na doživotie, alebo b) páchatel'a obzvlášť závažného zločinu. Aj keď podľa vyššie citovaného § 48 ods. 3 písm. b) TZ súd zaradí páchatel'a obzvlášť závažného zločinu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, a prvá veta v § 48 ods. 4 TZ sa týka iného zaradenia na výkon trestu len oproti odseku 2 tohto ustanovenia, z § 48 ods. 4 veta posledná TZ a contrario vyplýva, že súd môže páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený neprevyšujúci trest odňatia slobody 15 rokov, zaradiť aj do ústavu na výkon trestu s iným než maximálnym stupňom stráženia. (Rozsudok Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky z dňa 29. januára 2013, spis. značka 2Tdo/76/2012). Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z.: „Odsúdený má právo prijímať návštevu blízkych osôb v čase určenom riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom zboru najmenej raz za kalendárny mesiac v trvaní dvoch hodín. Neuplatnené právo prijať návštevu blízkych osôb v čase určenom riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom zboru zaniká. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu povoliť náhradný termín vykonania návštevy.“ Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z.: „Odsúdeného môže súčasne navštíviť najviac päť osôb vrátane detí; ak má odsúdený viac ako štyri deti, toto obmedzenie neplatí pre deti odsúdeného. Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z.: „Návšteva odsúdeného v ústave s minimálnym stupňom stráženia a v ústave so stredným stupňom stráženia sa vykonáva spravidla priamym kontaktom, návšteva odsúdeného zaradeného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia sa vykonáva spravidla bez priameho kontaktu. Riaditeľ ústavu môže v odôvodnených prípadoch rozhodnúť, či sa návšteva odsúdeného vykoná s priamym kontaktom alebo bez priameho kontaktu. V zmysle uvedeného má odsúdený právo prijímať návštevu blízkych osôb, teda aj detí bez ohľadu na ich vek, obmedzenie je dané len v prípade osôb mladších ako 15 rokov, ktorí sa môžu návštevy zúčastniť len v sprievode plnoletej osoby, v čase určenom riaditeľom ústavu najmenej raz za kalendárny mesiac bez ohľadu na vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody. Podľa šiesteho oddielu ústavného poriadku ÚVTOS Leopoldov sa návštevy odsúdených sa vykonávajú spravidla v stredu, štvrtok a piatok v čase od 08.00 h do 10.00 h, od 11,30 h do 13.30 h a od 14.30 h do 16.30 h. Návštevy odsúdených umiestnených v špecializovaných oddieloch (oddiel doživotných trestov, oddiel špecializovaného zaobchádzania, oddiel s bezpečnostným režimom) sa vykonávajú spravidla v piatok v čase od 09.00 h do 11.00 h a od 13.00 h do 15.00 h. Návštevy sa vykonávajú podľa harmonogramu návštev spracovaného na obdobie kalendárneho polroka, ktorý je umiestnený v každej ubytovni odsúdených na nástenke. Pre porovnanie uvádzame, že vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Vašinova - Chrenova Nitra sa návštevy odsúdených vykonávajú v sobotu v čase od 08.00 h do 16.45h. Návštevy odsúdených umiestnených v oddiele s bezpečnostným režimom a v oddiele doživotných trestov sa vykonávajú spravidla v sobotu v čase od 09.00 h do 14.00 h, Návštevy sa vykonávajú podľa harmonogramu návštev spracovaného na obdobie kalendárneho polroka, ktorý je umiestnený na nástenke každého oddielu. Maloleté deti obžalovanej - I. N., nar. 3, marca XXXX, W. F. N. a W. N., nar. XX. septembra XXXX (toho času dočasne zverené na základe uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 28. októbra 2019, spis. značka 39P/60/2019 sestre obžalovanej E. N.) sú školopovinnými deťmi, ktoré sa v pracovnom týždni zúčastňujú vzdelávacieho procesu a preto je vylúčené, aby obžalovanú v časoch určených ústavom Leopoldov mohli navštevovať, bez absencie v školskom zariadení. Ústavy na výkon trestu odňatia slobody s nižším, ako stredným stupňom stráženia majú upravenú dobu návštev spravidla počas víkendov, čo je v každom ohľade v záujme maloletých detí. Nestotožňujeme sa so záverom súdu prvej inštancie v napádanom rozsudku, že náprava obžalovanej bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Práve na špecifikum trestnej veci obžalovanej, t. j. že je matkou maloletých detí, ktorá plánuje s maloletými deťmi aj naďalej udržiavať vo výkone trestu osobný kontakt / styk a prehlbovať vzťah s maloletými deťmi, je na mieste zaradiť obžalovanú do minimálneho stupňa stráženia. Vo výkone trestu s minimálnym stupňom stráženia bude lepšie zabezpečená možnosť styku obžalovanej a maloletých detí, na základe čoho nedôjde k pretrhnutiu a narušeniu väzieb medzi obžalovanou ako matkou a maloletými deťmi. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine: „Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.“ Zastávame názor, že obžalovaná, napriek (neprávoplatnému) odsúdeniu je toho času momentálne vylúčená z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä zo sústavného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa - nie je však zbavená zodpovednosti za všestranný vývin maloletého dieťaťa a rodičovských práv. Obžalovaná má záujem a vôľu výchovne pôsobiť na maloleté deti, napriek okliešteným možnostiam vo výkone trestu odňatia slobody. Samotná skutočnosť, že obžalovaná je toho času vo výkone väzby predstavuje pre maloleté deti a rovnako obžalovanú nesmierne veľké psychologické a emocionálne zaťaženie. V súvislosti s trestnou vecou obžalovanej poukazujeme na princíp proporcionality. Princíp proporcionality ako právny princíp predstavuje formálnu šablónu pozostávajúcu z niekoľkých postupne kladených otázok, ktorá sa používa pri hodnotení, či právny akt nezasahuje do základných práv a slobôd vo väčšej miere, než je potrebné. Kolíziu dvoch či viacerých princípov je potom vhodné riešiť metódou proporcionality - testom proporcionality. Test proporcionality je podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2014, spis. zn. PL. ÚS 11/2013 uskutočňovaný v troch po sebe nasledujúcich krokoch:

1. „Prvým krokom je jednak test ústavou nevyhláseného a dostatočne dôležitého cieľa a tiež test racionálnej väzby medzi napadnutou právnou úpravou a ňou sledovaným cieľom, teda hľadisko vhodnosti.

2. Druhým krokom je zisťovanie kritéria nevyhnutnosti, resp. potrebnosti, či použitia najmenej drastických, resp. šetrnejších prostriedkov na dosiahnutie cieľa sledovaného napadnutou právnou úpravou.

3. Napokon tretím krokom je hľadisko proporcionality v užšom zmysle slova, ktorého obsah tvorí porovnanie miery zásahov do ústavou chránených hodnôt vyvolaných uplatnením napadnutej právnej úpravy.“

V rámci vyššie popísaného testu proporcionality je kľúčovým bodom práve nevyhnutnosť zásahu. Môžeme preto konštatovať, že v našom prípade stoja proti sebe dva záujmy - najlepší záujem maloletého dieťaťa podľa čl. 3 bodu 1 Dohovoru a záujem spoločnosti na primeranom potrestaní páchatel'a. S poukazom na vyššie opísané pomery obžalovanej je na mieste uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s prihliadnutím na § 39 ods. 1 TZ a zaradenie obžalovanej do minimálneho stupňa stráženia. Podľa nášho názoru mal súd prvého stupňa v rámci aplikácie § 34 ods. 4 TZ, popri prihliadnutí na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vziať do úvahy aj nasledovné skutočnosti:

a) obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a tento úprimne oľutovala,

b) obžalovaná výraznou mierou prispela k objasneniu skutku,

c) obžalovaná pred spáchaním skutku viedla riadny život,

d) obžalovaná je matkou troch maloletých detí, pričom jedno z maloletých detí trpí vážnym ochorením,

e) u obžalovanej je pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim v pomere 2:0,

f) uloženie nepodmienečného trestu zásadne zasiahne do vzťahu obžalovanej k maloletým deťom,

g) obžalovaná má vôľu aj z výkonu trestu odňatia slobody zabezpečovať v rámci svojich možností styk s maloletými deťmi,

h) zachovanie väzieb medzi obžalovanou a maloletými deťmi bude lepšie zabezpečené v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V nadväznosti na vyššie uvedené navrhujeme, aby Krajský súd v Trnave Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 27. augusta 2020 č. k, 15Tk/2/2020 v časti výroku o treste a zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) TP zrušil a podľa § 322 ods. 3 TP rozhodol o treste tak, že obžalovanej uloží trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a obžalovanú zaradí na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.“

Obžalovaný Q. odôvodnil svoje odvolanie tým, že (citácia):

„Odvolaním sa domáham zníženia trestu o viac ako jeden rok zo spodnej hranice trestu, teda bližšie k dolnej hranici možného zníženia trestu, ktorá je v danom prípade 6 rokov a 8 mesiacov. Hranice trestov stanovil zákonom zákonodarcia, pričom pri dohode o vine a treste a analogicky s poukazom na R 44/2017 aj pri vyhlásení o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. určil, že spodnú hranicu trestu odňatia slobody je možné znížiť až o 1/3. V obdobných prípadoch súdy ukladajú tresty odňatia slobody pri hranici 6 rokov a 8 mesiacov. Prečo súd v mojom prípade postupoval inak, nie je dostatočným spôsobom v rozhodnutí odôvodnené. Z odôvodnenia rozsudku je možné zistiť, že nemám žiadnu priťažujúcu okolnosť, naopak súd vychádzal z prevahy poľahčujúcich okolností, napriek tomu sa to do zníženia trestu nepremietlo a bol mi uložený trest odňatia slobody tak, akoby bol znižovaný dokonca z hornej hranice trestu odňatia slobody, teda z 13 rokov a 4 mesiacov a nie z hranice dolnej. Súd prihliadal na moje odsúdenie Okresným súdom Hodonín č.k. 15T77/2013, v súvislosti s ktorým mi bol uložený podmienečný trest odňatia slobody, pričom na tento trest platí fikcia, že sa na mňa hľadí akoby som odsúdený nebol, teda súd nemal na toto odsúdenie prihliadať a premietnuť do ukladaného trestu odňatia slobody. Je potrebné poukázať na stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu, zaručeného podľa čl. 1 Ústavy SR, je aj princíp právnej istoty, ktorý spočíva okrem iného v tom, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Súd je garanciou spravodlivosti, preto nemôže ignorovať v priebehu konania nič, čo by mohlo mať dopad na zásadu spravodlivého súdneho konania. Prečo teda iní páchatelia rovnakej trestnej činnosti za obdobných podmienok dostávajú podstatne nižšie tresty odňatia slobody než som dostal ja. Navrhujem, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 15Tk/2/2020 zo dňa 27.8.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podaných odvolaniach, zotrvali na týchto všetci obžalovaní, prokurátor navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k podaným odvolaniam nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Obžalovaní podali odvolania ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a to proti výrokom o treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaných, že sú vinnými zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Pri ukladaní trestu sa okresný súd dôsledne riadil príslušnými ustanoveniami zákona. Okresný súd v prípade obžalovaného Q. odôvodnil svoje úvahy tým, že zohľadnil mieru akou sa obžalovaný podieľal na drogovej trestnej činnosti, že bol hlavným organizátorom, ktorý zabezpečoval prekurzory na výrobu metamfetamínu a aj ho následne vyrábal, a aj dĺžku času, po ktorý trestný čin páchal, tiež to, že bol za trestný čin drogového charakteru už odsúdený, pričom spáchal trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

K odvolacej námietke obžalovaného, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, a preto nemal súd na toto odsúdenie prihliadať a premietiť do ukladaného trestu odňatia slobody, krajský súd uvádza, že ani skutočnosť zahľadania odsúdenia, teda fikcia neodsúdenia osvedčením sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nebráni súdu zohľadniť toto odsúdenie v prípade recidívy, a prihliadnuť naň pri ukladaní trestu.

Okresný súd zohľadnil samotnú osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, aj to, že nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody. Odvolacia námietka obžalovaného, že okresný súd nedostatočne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a že dostatočne neodôvodnil, prečo nepostupoval obdobne, ako v iných prípadoch, kde sa u obžalovaného nekonštatuje priťažujúca okolnosť a zároveň urobí vyhlásenie o vine, je nedôvodná. Odvolací súd konštatuje, že je možné sa s odôvodnením okresného súdu v časti ukladania trestu obžalovanému v plnom rozsahu stotožniť.

Obžalovaný O. namietal spôsob postupnej aplikácie ustanovenia § 38 Trestného zákona, a následne § 41 ods. 2 a 39 ods. 2 a 4 Trestného zákona. Krajský súd poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 8 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V zmysle uvedeného je podľa názoru krajského súdu správny postup ten, kedy sa zvyšovanie dolnej hranice aj znižovanie hornej hranice trestnej sadzby (podľa § 38 ods. 5 a 38 ods. 3 Trestného zákona) vykoná len v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Teda nie z trestnej sadzby upravenej postupne, či už najprv podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona a následne podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, alebo v opačnom poradí, tak ako namietala obhajoba. V danom kontexte sa potom javí ale aj to, že okresný súd postupoval v neprospech obžalovaného, keď po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona následne podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby z rozdielu medzi hornou hranicou trestnej sadzby a dolnou hranicou trestnej sadzby nie ustanovenej zákonom, ale už zvýšenej.

V každom prípade je ale dolná hranica trestnej sadzby ku ktorej dospel okresný súd vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov určená správne a správne sú aj ďalšie úvahy okresného súdu týkajúce sa ukladania trestu obžalovanému O., vrátane aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona. K odvolacej námietke v tomto smere krajský súd uvádza:

Právnym dôsledkom zahľadania odsúdenia je zákonná fikcia neodsúdenia, ktorá nastáva nadobudnutím právoplatnosti zahľadania odsúdenia a pôsobí ex nunc, teda od momentu právoplatnosti zahľadania do budúcnosti. Ak bol trestný čin spáchaný ako trestnoprávna recidíva, tento stav sa nezmení nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším rozsudkom.

Zákonodarcu upravil postup pri ukladaní trestu v ustanovení § 38 ods. 5 Trestného zákona nasledovne: (5) Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu;

Ak by zákonodarcu zahladeniu odsúdenia chcel pripisovať iné účinky, teda aj spätné pôsobenie, výslovne by to uviedol aj v tomto ustanovení (§ 38 ods. 5), obdobne ako v ustanovení § 42 ods. 3 Trestného zákona, kde sa uvádza: „Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.“

Je nepochybné, že pod pojmom "opätovne" treba v ustanovení § 38 ods. 5 Trestného zákona rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel' právoplatne odsúdený za iný zločin. Neznamená to však bez ďalšieho, že zákonná fikcia neodsúdenia zmení skutočnosť, že prejednáváný trestný čin bol spáchaný po tom, čo obžalovaný spáchal iný zločin, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

S odkazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR 3.10.2018 Tpj 31/2018 je tak potom zároveň správna úvaha okresného súdu o tom, že do doby zahľadania predmetného odsúdenia bol prejednáváný zločin dokonaný a preto je potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Ak zákonodarcu formuloval ustanovenie § 38 ods. 5 tak, že pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica o polovicu, potom je rozhodujúcou skutočnosťou, že opätovne spáchal zločin (nie výhradne to, že bol za zločin odsúdený), pričom eventuálne zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia po spáchaní tohto zločinu nie je rozhodujúce.

Nedôvodná je aj námietka opakovaného pričítania tej istej okolnosti pri ukladaní trestu vo vzťahu k použitiu ustanovení § 38 ods. 5 a § 41 ods. 2 Trestného zákona, a to práve s poukazom na obsolétosť tejto právnej normy - ustanovenia § 38 ods. 7 Trestného zákona - ktorá nastala následkom nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z..

K námietke obžalovaného O. vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a k rozhodnutiu o zaradení do ústavu s maximálnym stupňom stráženia krajský súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd premietol okolnosť „vyhlásenia o vine“ do rozhodnutia o ukladaní trestu tým, že správne ukladal trest pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovanej N., tieto vzhladol krajský súd ako nedôvodné. Aj keby sa krajský súd nestotožnil s názorom okresného súdu pri ukladaní (resp. neukladaní) poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a osvojil si názor obhajoby, dospel by k rovnakému záveru o výške ukladaného trestu ako súd okresný. K námietkam ohľadom existencie alebo absencie okolností odôvodňujúcich prípadnú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby poukazuje krajský súd na to, že okresný súd sa s nimi vysporiadal správnym a dostatočným spôsobom v reakcii na obranu obžalovanej v konaní pred prvostupňovým súdom.

Už len záverom krajský súd k argumentácii obhajoby ohľadom nezaradenia obžalovanej do ústavu s minimálnym stupňom stráženia dáva do pozornosti, že v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov vykonávajú trest len odsúdení muži, nie ženy.

Obžalovaná napriek tomu, že bola matkou maloletých detí, dopúšťala sa závažnej trestnej činnosti. Obžalovaný si musela byť vedomá následkov trestného stíhania jej osoby za páchanú drogovú trestnú činnosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajský súd odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.